

SOTURI- KISSAT

SYNKIN YÖ

VARJOJEN AIKA

4

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, A VISION OF SHADOWS #4: DARKEST NIGHT

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, A VISION OF SHADOWS #4: DARKEST NIGHT

Text copyright © Working Partners Limited 2017

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2017

Map art © Dave Stevenson 2017

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomennos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2022

ISBN 978-951-0-49691-6

Painettu EU:ssa

Erityiskiitokset Kate Carylle

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	VATUKKATÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Varapäällikkö	ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen käpälä
Parantajat	LEHTILAMPI – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät ja valkoiset käpälät ja rinta NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät LEPPÄSYDÄN – punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) SANIAISTURKKI – kullanruskea raidallinen kolli PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiiä OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli VALKOSIIPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli MARJANENÄ – kermanvärinen kolli, jonka häntä on lyhyt tynkä HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli

UNIKKOHALLA – vaalea kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras

LEIJONAROIHU – kullanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras

VARPULOISTE – tummanruskea naaras; halvaantunut takaruumiistaan

LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras, jolla on valkoisia laikkuja ja siniset silmät

KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja

MURATTILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät; **VARPUTASSUN** (harmaa naaras, jolla on vihreät silmät) mestari

KYYHKYSIPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on vihreät silmät

KIRSIKKASADE – kellanpunainen naaras

KONTIAISVIIKSI – ruskean ja vaalean kirjava kolli

LUMIPEHKO – valkoinen pörheä kolli

PIHKAKUU – vaalean kellanpunainen naaras

KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli

MYRSKYPILVI – harmaa raidallinen kolli

PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras

LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli

RATAMORAITA – tummanruskea naaras

LEHTIVARJO – kilpikonnakuvioiden naaras

KIURULAULU – musta kolli

HUNAJATURKKI – valkoinen naaras, jolla on keltaisia läiskä

KIPINÄKARVA – oranssi raidallinen naaras

Kuningattaret	(naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja) KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras KUKKASADE – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on terälehden muotoisia valkoisia laikkuja; VARSHIPENNUN (valko-oranssi kolli), KOTKAPENNUN (kellanpunainen naaras), LUUMUPENNUN (musta-kellanpunainen naaras) ja SIMPUKKAPENNUN emo
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli MILLI – juovikas hopeankirjava naaras, jolla on siniset silmät

VARJOKLAANI

Päällikkö	PIHLAJATÄHTI – kellanpunainen kolli
Varapäällikkö	TIIKERISYDÄN – tummanruskea raidallinen kolli
Parantaja	LÄTÄKKÖHOHDE – ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja
Soturit	KELTATURKKI – kilpikonnakuvioinen naaras, jolla on vihreät silmät; KÄÄRMETASSUN (hunajanvärinen raidallinen naaras) mestari KATAJAKYNSI – musta kolli; PYÖRRETASSUN (harmaavalkoinen kolli) mestari ISKUKIVI – ruskea raidallinen kolli KIVISHIPI – valkoinen kolli

	RUOHOSYDÄN – vaaleanruskea raidallinen naaras
	KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jonka korvissa on viiltoja; KUKKATASSUN (hopeanvärinen naaras) mestari
Kuningattaret	LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras, jolla on vihreät silmät; LOKKIPENNUN (valkoinen naaras), KÄYPENNUN (valkoharmaa kolli) ja LEHDYKKÄPENNUN (harmaa raidallinen naaras) emo
Klaanin- vanhimmat	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli ROTTA-ARPI – arpinen, laiha tummanruskea kolli

TUULIKLAANI

Päällikkö	JÄNISTÄHTI – ruskeavalkoinen kolli
Varapäällikkö	VARISSULKA – tummanharmaa kolli; LEHVÄTASSUN (harmaa raidallinen naaras) mestari
Parantaja	HAUKKALENTO – täplikäs harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa
Soturit	YÖPILVI – musta naaras; JUOVATASSUN (laikukkaanruskea naaras) mestari PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää; SAVUTASSUN (harmaa naaras) mestari

VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkan-
väriset silmät

KIURUSIIPI – vaaleanruskea raidallinen naaras

SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras

HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa
valkoinen läikkä

KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli

SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras

HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli

KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen naaras,
jolla on siniset silmät

Klaanin-
vanhimmat

VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras

JOKIKLAANI

Päällikkö **USVATÄHTI** – harmaa naaras, jolla on siniset silmät

Varapäällikkö **RUOKOVIIKSI** – musta kolli

Parantajat **PERHONSIPI** – täplikäs kullanvärinen naaras
PAJUHOHDE – harmaa raidallinen naaras

Soturit **MINTTUTURKKI** – vaaleanharmaa raidallinen kolli;
PEHMOTASSUN (harmaa naaras) mestari
HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras;
KIRJOTASSUN (harmaavalkoinen kolli) mestari
SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa-valkoinen naaras;
VIIMATASSUN (ruskeavalkoinen naaras) mestari
MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli;
JÄNISTASSUN (valkoinen kolli) mestari

KIHARASULKA – vaaleanruskea naaras
PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli
SÄIHKYTURKKI – hopeanvärinen naaras; **YÖTASSUN**
 (tummanharmaa naaras, jolla on siniset silmät)
 mestari
LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli
SUOJAKARVA – mustavalkoinen naaras
NIISKUPILVI – harmaavalkoinen kolli
SANIAISKARVA – kilpikonnakuvioinen naaras;
PIIKKIHERNETASSUN (valkoinen kolli, jolla on
 harmaat korvat) mestari
NÄRHIKYNSI – harmaa kolli
PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli
JÄRVISYDÄN – harmaa raidallinen naaras
JÄÄSIPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät
 Klaanin- **SAMMALTURKKI** – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen
 vanhimmat kirjava naaras

TAIVASKLAANI

Päälikkö **LEHTTÄHTI** – ruskean ja kermanvalkoisen kirjava
 raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset
 silmät
 Varapäälikkö **HAUKKASIPI** – tummanharmaa kolli, jolla on
 keltaiset silmät
 Soturit **VARPUSTURKKI** – tummanruskea raidallinen kolli
IHMEMIES – mustavalkoinen kolli; **KASTETASSUN**
 (tanakka harmaa kolli) mestari

LUUMUPAJU – tummanharmaa naaras
SALVIANENÄ – vaaleanharmaa kolli
HARRIPURO – harmaa kolli
NUPPUSYDÄN – kellanpuna-valkoinen naaras;
EVÄTASSUN (ruskea kolli) mestari
HIEKKANENÄ – tanakka vaaleanruskea kolli, jolla
on kellanpunaiset jalat
KANILOIKKA – ruskea kolli; **ORVOKKITASSUN**
(mustavalkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät)
mestari
BELLALEHTI – vaaleanoranssi naaras, jolla on
vihreät silmät; **RUOKOTASSUN** mestari

Kuningattaret **PIKKUHAHTUVA** – pieni valkoinen naaras

Klaanin- **KELTASANIAINEN** – haaleanruskea naaras, joka on
vanhimmat tullut kuuroksi

kaksijalan-
pesä

kaksijalkojen
vihreälehtipaikka

kaksijalkojen polku

kaksijalkojen polku

aukio

VARJOKLAANIN
LEIRI

kaksijalkojen
vihreälehtipaikka

puolisilta

puoli-
akko

puolisilta

KISSAN SILMIN

SAARI

puro

JOKIKLAANIN
LEIRI

hevospaikka

EN
kka

kuulaampi

hylätty
kaksijalanpesä

vanha ukkospolku

myrskyklaanin
leiri

vanha tammi

JÄRVI

tuuliklaanin
leiri

rikkinäinen
puolisilta

kaksijalkala

ukkospolku

KLAANIT

myrskyklaani

jokiklaani

varjoklaani

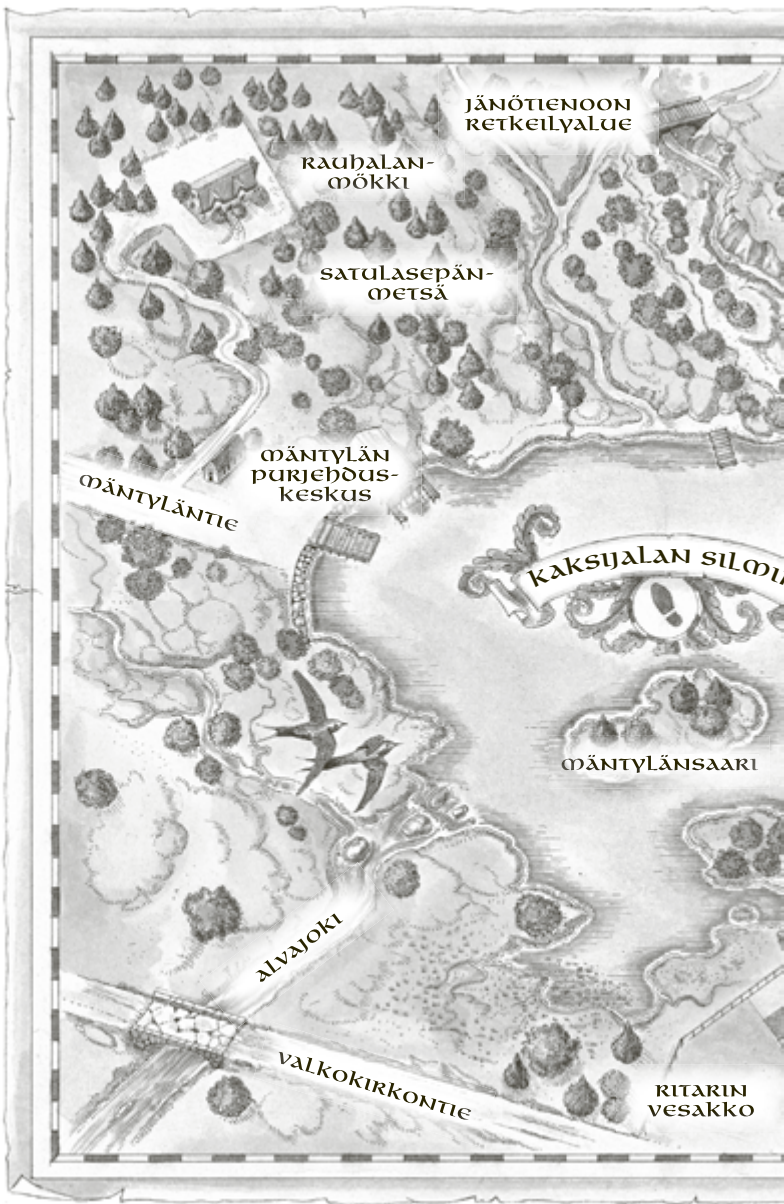
tuuliklaani

tähtiklaani

pohjoinen

JÄNÖTIENOON
RETKEILYALUE

RAUHALAN-
MÖKKI

SATULASEPÄN-
METSÄ

MÄNTYLÄN
PURJEHDUS-
KESKUS

MÄNTYLÄNTIE

KAKSIJALAN SILTA

MÄNTYLÄNSAARI

ALVAJOKI

VALKOKIRKONTIE

RITARIN
VESAKKO

ESINÄYTÖS

LASKEVA AURINKO kultasi kivikon, jonka päällä istuskeli muuan kolli keltainen turkki leiskuvana, takanaan pitenevät varjot. Oli ollut hyvä päivä. Hän oli napannut saalista vatsansa täydeltä ja jahdannut perhosia purolla, jonka vesi oli kirkasta ja maistui vuoristolta. Kivikossa hänen allaan oli kolo; se oli liian korkealla uteliaille ketuille ja sen suu oli pois päin tuulesta, joten siitä tulisi hyvä paikka yöpymiseen.

Kolli istui ja nautti viileästä tuulenhenkäyksestä turkillaan. Sen koleus, joka enteili lehtisateen tuloa, tuntui hänestä jännittävältä. Riistaeläimet lihottaisivat itseään edessä olevan pitkän, kylmän kauden varalle. Hän nuoli huuliaan ajatellessaan rasvaisia makuja ja mureaa lihaa. Hän ei enää pelännyt tulevia pakkasia. Hänen saalistustaitonsa paranivat vuoden aika vuodenajalta. Ainoastaan hyvin ankara lehtikato voisi nyt saada hänet näkemään nälkää.

Hän huomasi liikettä alhaalla varjoissa ja vilkaisi alaspäin. Hopeanvärinen turkki. Oliko se tuttu? »Kuka siellä?» Vihreät silmät kääntyivät häntä kohti, ja hän tunnisti ne oitis. »Neulashäntä!» Kolli kehräsi, kun naaras kiipesi kiville ja pysähtyi. »Siitä on ikuisuuksia, kun olen viimeksi nähnyt sinut. Mitä kuuluu?»

Naaras kiersi hänet turkki väreillen.

Kolli näki Neulashännän hermostuneesta katseesta, että tämä oli poissa tolaltaan. Hän katseli naarasta lämpimästi ja toivoi, että osaisi rauhoitella tätä. »Mikä hätänä? Käypä istumaan ja kerro minulle.»

Naaras pysähtyi ja katsoi häneen suruisin silmin.

Kollin turkkia kihelmöi, kun hän odotti vastausta.

»Se on liian kauheaa», Neulashäntä murisi. Tuuli pörrötti hänen turkkiaan.

Kolli luikahti hänen toiselle puolelleen ja antoi turkkinsa silittää hänen turkkiaan. Neulashännän jännittynyt asento tuntui rentoutuvan. »Ei kai mikään nyt niin hirveää voi olla?»

Neulashännän levottomuus tuntui vaihtuvan väsymykseksi, ja hän lysähti kyyryyn.

Kolli kyykistyi hänen viereensä ja katseli samaan suuntaan, kohti kaukaista taivaanrantaa. Neulashäntä tuntui luisevalta; hän oli laihtunut. »Mikä hätänä?» kolli kysyi lempeästi.

»Olen ollut niin hölmö», Neulashäntä maukui. »Luotin väärään kissaan. Monet joutuivat kärsimään. Minun on korjattava asia.» Hän kääntyi katsomaan kolia silmiin. »Autatko minua?»

»Autan sinua kaikin mahdollisin tavoin.» Kolli räpytteli innokkaasti silmiään ja lopetti sitten. Äkkiä hän näki Neulashännän lasittuneen katseen läpi; naaraan silmissä piili varjoja. Kolli jännittyi, nousi istumaan ja vilkaisi Neulashännän hopeaturkkia. Naaraan sisältä säteili himmeä hohde. Sen hohteen kolli oli nähnyt ennenkin, mutta ei Neulashännässä. Auringon liekehtivä valo oli peittänyt sen äsken näkyvistä, mutta nyt kun varjot tummuivat pimeydeksi, hohde näkyi selvästi. Se valaisi Neulashännän kuin naaras olisi nielaissut kuun valoa. Kollin sydäntä riipaisi.

»Neulashäntä», hän henkäisi. »Miten sinä kuolit?»

LUKU 1

»VAUHTIA, VARPUTASSU!» Murattilammen nauku kajahti puiden takaa.

Hys! Varputassu heilautti häntäänsä ärtyneenä. Tammen vasta pudonneiden lehtien seassa tuhisi hiiri. Varputassu näki sen juuren katveessa. Kun Murattilammen nauku rikkoi hiljaisuuden, hiiri jäähmettyi. Varputassu ei liikkunut ja rentoutui vasta, kun hiiri jatkoi taas lehtien penkomista.

Hän loikkasi, iski kypälillään ja tunsu hiiren pehmeän lihan kynsissään. Annettuaan tappopuraisun hän nosti velton saaliin hampaiisiinsa ja kääntyi lähteäkseen toisten luo.

Murattilampi kiskoi juuri rastasta – aiempaa saalista – saniaispehkon alta. Kipinäkarva asteli Lehvälaulun perässä, ja Kirsikkasade köllötteli myöhäisen iltapäivän auringonlääkässä. Varputassu tuli paikalle ja nakkasi hiiren heidän kokoamaansa riistakasaan.

Leijonaroihu istui jäykkänä katse metsää tutkien, kuin vaaroja etsien.

»Mitä etsittävää tuolla muka on?» Kipinäkarva tuhahti hänelle. »Kulkukissat ovat poissa ja kaikki muut klaanikissat ovat meidän leirissämme.»

»Eivät *kaikki* klaanikissat», Murattilampi huomautti.

»Varjoklaani palasi kotiin päiviä sitten», Lehvälaulu lisäsi.

»Mutta meillä on edelleen puoli Jokiklaania ja kokonainen uusi klaani pesiemme tukkeena.» Kipinäkarva pörhisti karvojaan. »Olen jo tympääntynyt nukkumaan saniaisten alla siksi, että joku Jokiklaanin soturi saisi vuoteeni. Kuu vielä, niin ne saniaiset ovat lakastuneet ja minä nukun pakkasessa.»

»Ruokoviiksi tarvitsee vuodettasi», Lehvälaulu muistutti. »Hän toipuu edelleen vankeudestaan kulkukissojen luona.»

»Eikä hän siellä enää kauan viivy», Murattilampi maukui. »Usvätähti sanoi, että Jokiklaani on saanut leirinsä melkein kokonaan kunnostettua. He pääsevät pian kotiin.»

»Entä Taivasklaani?» Kipinäkarva jatkoi.

Leijonaroihu vastasi kääntämättä katsettaan kaukaisista puista. »Taivasklaanikin lähtee pian.»

»Mihin? Eihän sillä ole paikkaa mihin mennä.» Kirsikkasade nousi käpälilleen.

»Klaanipäälliköt päättävät siitä seuraavassa kokoontumisessa», Leijonaroihu sanoi.

Kipinäkarvan selkäkarvat pörhistelivät. »Mitä he muka aikovat? Ai keksaista Taivasklaanille uuden reviirin asuinpaikaksi?»

»Ei järven ympärille mahdu uusia klaaneja.» Kirsikkasade vilkaisi Varputassuun.

Varputassu tunsi kutistuvansa turkkinsa alla. Syyttikö kellanpunainen naaras häntä? *Minä löysin Taivasklaanin ja toin sen tänne.* Hän oli ollut teostaan alkuun todella ylpeä, mutta nyt se oli alkanut vaivata häntä kuin varis olisi nokkinut. Leiri tosiaan oli ylitäynnä, ja missä Taivasklaani tosiaan asui? *Isäni on kuitenkin Taivasklaanissa. Minulla on nyt perhe.* Onnellisesta ajatuksesta huolimatta Varputassun sisuksia kalvoi huoli. *Ehkä olin itseksä, kun toin heidät tänne. Ehkä täällä ei ole tilaa uudelle klaanille.*

»Kuka aikoo luopua maistaan tehdäkseen heille tilaa?» Kipinäkarva tuijotti Leijonaroihua aivan kuin kullanvärisellä kollilla olisi pitänyt olla jokin vastaus.

Leijonaroihu kohautti lapojaan. »Annetaan Tähtiklaanin päättää.»

»Tähtiklaani halusi Taivasklaanin takaisin.» Kirsikkasade kävi läpi päivän saalista. »Annetaan Tähtiklaanin löytää sille jokin asuinpaikka.»

Lehvälaulu siirteli käpeliään. »Ainakin riistaa on runsaasti», hän maukui. »Toivottavasti vain saamme tänään kaikki ruokittua.»

»Vatukkatahti lähetti tänään viisi metsästyspartiota», Murattilampi muistutti. »Ja jokiklaanilaiset tuovat mukanaan riistaa, kun palaavat leirinsä rakennuksesta.»

»Jos palaavat», Kipinäkarva tuhahti. »Eilen illalla Usvätähti ja hänen partionsa eivät palanneet ollenkaan.»

Varputassua alkoi hiukan ärsyttää. »Minä luulin, että sinä *toivoitkin* heidän pysyvän poissa.» Miksi Kipinäkarva oli niin kärttyinen? Yleensä hän suhtautui kaikkeen myönteisesti. »Olisit tyytyväinen, kun he eivät tulleetkaan.»

Kipinäkarva heilautti häntäänsä vähättelevästi. »Viedään saalis kotiin.» Hän nappasi päästäisen ja myyrän hampaisiinsa, hännistään roikkumaan.

»Hyvä ajatus.» Murattilampi otti rastaan.

Varputassu noukki hiirensä. *Ainakaan Kipinäkarva ei pysty enää marisemaan suu täynnä.* Leijonaroihu, Kirsikkasade ja Lehvälaulu keräsivät loput saaliit, ja yhdessä he lähtivät kohti notkoa.

Leirin sisäänkäynnillä Varputassu odotti, kunnes muu partio ehti pujahtaa piikkipensastunnelista läpi. Oksat raapivat hänen turkkiaan, kun hän seurasi perässä. Aukiolle oli

kerääntynyt kissoja pajattamaan kuin kottaraisparvi. Varputassun ympärille lehahti tuoksuja. Jokiklaanin ja Taivasklaanin hajut sekoittuivat hänen omien klaanitoveriensan hauihin. Ja laimea Varjoklaanin leyhähdys viipyili vielä leirin reunan pensaikossa.

Kuten tavallista, Taivasklaanin satureita makoili oppilaiden pesän ympärillä lämmittelemässä viimeisissä myöhäisen viherlehden auringonsäteissä, ennen kuin ne katosivat jyrkanteen reunan taa. Kastetassu ja Evätassu, kaksi klaanin oppilasta, harjoittelivat taisteluliikkeitä aukiolla, ja Ruokotassu vinoili hyvántahtoisesti veljiensä kömpelöille loikille ja kierähdyksille. Lehtisade eteni nopeasti; ylhäältä notkon reunoilta leijaili puiden lehtiä heidän ympärilleen.

Varputassu kävi katseellaan läpi Taivasklaania ja etsi Haukkasiipeä, Nuppusydäntä ja Orvokitassua. Sukulaisiaan. Kun Varjoklaani oli palannut omalle reviiirilleen muutama päivä sitten, Pihlajatahti oli antanut Orvokitassun jäädä vielä viettämään aikaa isänsä ja sisarensa kanssa. Varputassusta oli ihanaa olla viimein samassa leirissä perheensä kanssa, ja aina kun hän ei nähnyt sukulaistensa turkkeja kissajoukossa, häntä alkoi hiukan huolettaa, missä he olivat. Hän ei päässyt eroon pelosta, että voisi menettää heidät taas.

Lehtitähti seisoi klaaninsa lähellä. Varputassu tavoitti hänen katseensa. Täplikäs ruskean ja vaalean kirjava Taivasklaanin päällikkö taisi nähdä hänen huolestuneen katseensa, koska hän nyökäytti päätään kohti parantajien pesää. »Haukkasiipi on Leppäsydämen tutkittavana», hän huusi puheensorinan yli. »Orvokitassu meni mukaan.»

Varputassun turkkia alkoi pistellä. »Onko Haukkasiipi kunnossa?»

»Synkän taivaan ei pidä enteillä myrskyä.»

Taistelu Tummahännän julmaa kulkukissakoplaa vastaan on voitettu, mutta synkkä yö ei ole vielä ohi. Järvelle tuotu Taivasklaani joutuu majailemaan tupaten täydessä Myrskyklaanin leirissä, ja Varjoklaani on heikentynyt varjoksi entistään. Klaaneissa vallitsee eripuraa siitä, onko viidennelle klaanille sijaa muiden joukossa; jopa sisarukset Leppäsydän ja Kipinäkarva ovat asiasta eri mieltä. Mistä edes löytyisi uudelle klaanille reviiri?

Varjojen aika on kuudes Soturikissat-saaga.
Synkin yö on saagan neljäs osa.

9 789510 496916

www.wsoy.fi

T84.2

ISBN 978-951-0-49691-6

Kannen kuva: Owen Richardson